

Ordre de Culte
7è diumenge després de Trinitat 26-7-2020

Preludi musical

Was willst du dich betrüben, BWV 107
(Per què et colpeixes)

Estrenada a Leipzig el 23 de juliol de 1724

Invocació

Crida a la lloança: Salm 105, 1-11.45b

Himne: Cantem units tots al Senyor (4 CG)

Lectures bíbliques:

Gènesi 29, 15-28

Romans 8, 26-39

Lectura de l'evangeli:

Mateu 13, 31-33.44-52

Pregària per la il·luminació

Proclamació de la paraula

Interludi musical

Vida Comunitària:

Ofrenes:

Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. (Romans 12, 12-13)

Pregària

Himne: Mil veus per celebrar (219 CG)

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta i Jonathan Navarro
Proclamació de la paraula: Judit Pallàs
Lectures: Esther Cabrera, Joel Cortés, Xavier Esquerrà i Esthèr
Imatges: Creative Commons
Butlletí: Rubén Pallàs

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1729 del 26 de juliol de 2020

Utilitarisme

Jeremy Bentham (Londres, 1748 – Londres 1832) fou un filòsof moral i reformador legal anglès, pare de l'Utilitarisme. L'Utilitarisme es un pensament polític la idea del qual es formula fàcilment i resulta a intuïtivament molt convincent. El principi major de la moralitat consisteix a maximitzar la felicitat i el plaer, sempre que la felicitat i el plaer obtinguts superin al dolor que pot causar. Les accions no són intrínsecament bones ni dolentes sinó que les accions es mesuren per la utilitat i s'entén com utilitat qualsevol acció que produeixi felicitat i plaer.

El problema és que les accions no produeixen felicitat o dolor de manera binària, sinó que totes tenen un costat feliç i un costat dolorós, són les dues cares de la mateixa moneda. Aquí és on l'Utilitarisme pren protagonisme afirmant que una acció és útil si la felicitat que obtens és superior al dolor infligit. Dit d'una altra manera, cal sospesar els pros i els contres que pot causar una acció. Però per poder fer el balanç, cal poder mesurar la felicitat i el dolor. I per fer això l'Utilitarisme necessita donar valor a tot, inclosa la vida humana.

Posem per cas que un terrorista és capturat per la policia i aquesta sap del cert que aquest individu ha posat una bomba amb temporitzador al centre de Barcelona. La policia ha d'obtenir la informació per tal de salvar centenars de vides. ¿seria justificable aplicar la tortura per tal d'obtenir la informació? I si el terrorista no volgués col·laborar, ¿seria justificable torturar la seva filla per coaccionar-lo més? El dolor que infligim al terrorista i a la seva filla seria molt menor al dolor que suposaria deixar explotar la bomba perquè morissin desenes de persones. És la tortura, en aquest cas, moralment acceptable?

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

És una pregunta que moralment té difícil resposta, perquè per un costat està la nostra moral que ens impedeix acceptar la tortura com una acció vàlida i per l'altre el nostre deure moral d'impedir la mort d'éssers innocents acceptant la tortura com una acció útil. Per l'utilitarisme el paràmetre de moralitat no existeix. Només cal avaluar els costos i beneficis de les accions. Si a través de la tortura som capaços d'obtenir la informació, els beneficis d'aquesta són incontestables, però si el que obtenim de la tortura són mentides que ens fan perdre un temps preciós, la tortura esdevé inútil.

Analitzem la decisió del primer ministre del Regne Unit que inicialment va decidir que l'estratègia per afrontar els reptes de la Covid-19 seria la de deixar que la població s'infectés majoritàriament per tal que una vegada tothom s'hagués infectat, la població seria immune al coronavirus i s'hauria superat la crisi. Va ser una decisió en la que es va posar sobre la balança l'economia del país i el número de morts que podrien haver-hi. Considerant que la major part dels morts serien gent d'edat avançada i beneficiaris d'una pensió i, per tant, gent no productiva, la decisió era clara: deixar morir un percentatge considerable de persones i salvar l'economia del país. Però quan es van produir els primers morts, el primer ministre va haver de rectificar, no per una qüestió moral, sinó per una qüestió de costos. Si el primer ministre va aplicar els postulats de l'Utilitarisme, ¿per què la població se li va girar en contra? En el pensament utilitarista, s'hauria dit que Boris Johnson no va tenir en compte el cost del dolor que produiria a la població la mort de la gent gran.

En la crisi dels immigrants del mediterrani també podem analitzar una altra acció de l'Utilitarisme. Els governs han suspesat el valor de la vida dels refugiats i el cost reputacional contra els costos en l'àmbit social, econòmic que suposa la decisió d'acollir aquesta gent per decidir tancar les fronteres. En molts països la decisió va ser presa en el pensament utilitarista.

És cert que va haver-hi algunes manifestacions testimonials que de seguida es van dissoldre. Però em pregunto si va ser més una acció per desgastar el govern o per un sentiment sincer i empàtic envers els refugiats.

L'Utilitarisme ha de donar un valor monetari a qualsevol cosa, inclosa la vida humana. I les preguntes que és fan des de l'Utilitarisme és ¿què val la vida humana? ¿Totes les vides valen el mateix? ¿La vida d'un nen té el mateix valor que la d'un avi? I l'altra pregunta que ens hem de fer és, si les nostres accions vénen determinades pel seu benefici, no estem atemptant contra la llibertat si aquesta llibertat suposa un cost que la societat no pot assumir? Suposem que un país té una religió oficial i majoritària, però té també una religió minoritària que la seva existència molesta a la població. Obligar la gent a renunciar a la seva religió

minoritària descontentaria a una part petita de la població però per contra faria feliç a la majoria de la població. Per tant segons l'Utilitarisme, la felicitat de la majoria de la població té més valor que la llibertat individual de les minories.

Per mi l'Utilitarisme és un pensament polític diabòlic perquè, a diferència del cristianisme que posa al centre l'home, l'Utilitarisme posa al centre el benefici i això ens porta inexorablement als diners al poder, i posar al centre això representa posar al centre la cobdícia, el benefici propi, l'egoisme i d'insolidaritat.

Malauradament les democràcies han porta fins a l'extrem l'Utilitarisme perquè les seves polítiques no van encaminades a la solidaritat o a la reconciliació o a la convivència sinó que posen al centre el benefici electoral, i aquí les minories és on perden els seus drets.

L'Utilitarisme ha envaït la nostra societat i als nostres polítics d'una manera alarmant fins al punt que els valors morals i ètics no tenen un valor intrínsec per si mateixos sinó que la moralitat d'una acció va en funció de la felicitat que en podem obtenir, fins al punt de reduir la moral al fet de comptar vides i fer balanç de costos i beneficis. És veritat que quan apliquem una mesura cal calcular les seves conseqüències i valorar els aspectes positius i negatius d'aquesta, però cal preguntar-se si hi ha qüestions morals i drets humans fonamentals que sobrepassen aquests càlculs. I si és així, cal saber quins són i que els fa fonamentals. , la vida humana, la justícia, la cura del planeta, el dret a la vida i a la vida digna, el dret a la salut, a la igualtat, a l'aigua potable, als aliments sense importar el teu origen, la teva religió, el teu sexe, el teu gènere o el teu extracte social són qüestions fonamentals que sobrepassen aquests càlculs. No podem excloure d'aquests drets a una minoria en favor d'una majoria per un discutible saldo entre felicitat i dolor causat .

12 Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarria una, ¿no deixa les noranta-nou a la muntanya i va a buscar l'esgarriada? **13** I si l'arriba a trobar, us asseguro que té més alegria per aquesta ovella que per les noranta-nou que no s'havien esgarriat. **14** Igualment, el vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits (Mt 8:12-14)

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

CANAL DE YOUTUBE Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana, els del "Chiringuito" han passat per la botiga a buscar una compra que em fet per ells. Hem pogut ajudar amb: té verd, llet, tovallons de paper i sucre, or blanc, per ells.

De part del Wolfgang i tot l'equip, moooolt d'agraïment!!!! En paraules d'ell: *som el seu banc d'aliments!!!!* Insisteix molt en donar-nos les gràcies per no oblidar-los en aquests moments difícils per tots. El proper mes d'agost faran arranjaments al menjador i encara que estaran a l'aguait de les necessitats més urgents han d'estar tancats....nosaltres seguirem en contacte per si podem ajudar. Gràcies a tots/es per la vostra generositat.

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de YouTube a les 11.00h. Enllaç:

<https://youtu.be/jySYh3XLtzs>

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:

<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>

o al web de l'església:

<http://www.esglesiatallers.org/esglesia/cultes-a-youtube>